

McBride-manager Dries Verbeke: “de naambekendheid en interesse voor deze wedstrijd blijven groeien”

Dries Verbeke (40) is plant manager van McBride Personal Care ('Persoonlijke verzorgingsproducten'), één van de twee McBride-bedrijven in Ieper én zelf ook

recreatief loper. Straks voor de tweede keer aan de start van de McBride-Run en meteen nog maar zijn derde halve marathon in competitie. Hij “teistert momenteel zijn lichaam” op training, maar hij is al bij al hoopvol in zijn eigen wedstrijd van 4 juni en ook in de toekomst van de McBride-Run in het algemeen. “Onze naambekendheid in de streek is de voorbije drie jaar zeker toegenomen, wat de oorspronkelijke bedoeling was. Ook de interesse in dit

sportevenement zit duidelijk nog in de lift.”

(PR-medewerker Stefaan Kempynck) Je loopt al van jongsaf?

(DV) Als student liep ik af en toe eens doch echter zonder training en zeker niet competitief. Ik had veel interesse voor sport, maar toch vooral passief: vooral voetbal en wielrennen. Pas toen ik anderhalf jaar geleden lid werd van Dapalo – de Dadizeelse Parklopers – ben ik gaandeweg met het stratenlopen gestart. Dit lidmaatschap kwam door mijn zoontje die al lid was en die ik telkens moest brengen en halen. Zo kreeg ik ook de zin te pakken. Nu train ik met de club mee op zaterdag- en zondagmorgen. Op zondag lopen we een traditionele bosloop in Zandvoorde. Tijdens de week probeer ik nog eens individueel of in groep te trainen. Van het sporten op mijn eentje hou ik niet, ik ben liever bezig in groep, de tijd vliegt en we motiveren elkaar. Mijn deelname aan stratenlopen is toch in de eerste plaats recreatief. Hooguit heb ik een richttijd voor ogen, of focus ik mij op collega-lopers van ongeveer hetzelfde niveau. Maar mijn uitgangspunt blijft: ‘een gezonde geest in een gezond lichaam’. Ik wil er een goed gevoel aan overhouden, fit blijven nu ik op de drempel van de middelbare leeftijd sta.

(SK) Hoe bereid je je voor op de McBride-Run?

(DV) Niet volgens echte schema's, enkel met het opvoeren van de frequentie van training. Tijdens de laatste drie weken voor de wedstrijd probeer ik evenveel keer per week te sporten. In de winter lukt dit door tijdsgebrek zeker niet, maar dan heb ik wel de veldlopen, waar ik graag aan deelneem.

Mijn richttijd voor 4 juni is om onder de 1u40' te blijven. Vorig jaar was het tijdens de McBride mijn eerste halve marathon en kwam ik op 1u42' uit. Ik denk dat er nog progressie in zit, al moet het voor mij wel 'fun' blijven. In Poperinge wil ik nog graag 'mens' zijn, eenmaal ik over de meet kom.

(SK) Hoe evalueert McBride zijn sponsoring van dit groot evenement na drie jaar?

(DV) McBride is er destijds onder impuls van zijn toenmalige hoofddirecteur mee gestart om de naambekendheid in de streek te verhogen. Dat was de marketing-intentie : het linken van onze naam aan lokale initiatieven. De naambekendheid wilden we het liefst opkrikken door een evenement te sponsoren in een sporttak, waar we zelf als bedrijf en werknemers ook nog wat konden aan hebben. Dus in plaats van het zoveelste reclameopschrift of spandoek tijdens een of ander sportgebeuren, wilden we actief meedoen met een loopevenement in ons eigen hinterland. Na drie jaar stellen we vast dat dit positief werkt. Ik merk dit aan tal van facetten: aan mijn eigen inbreng en deelname, aan contacten met andere lopers, aan het aantal deelnemers dat dit jaar wellicht weer stijgt, ook aan de steun aan en samenwerking met een toch internationale en algemeen erkende organisatie als Artsen Zonder Grenzen. McBride sponsort AZG immers met twee euro voor elke deelnemer die in Poperinge de finish haalt. Door al die omstandigheden praat men gewoon meer over ons bedrijf, over de wedstrijd en vice versa. De gebondenheid met de streek leper-Poperinge, waar onze werknemers toch in de eerste plaats vandaan komen, wordt intenser. Naast kleinere initiatieven, was deze halve marathon het eerste grote sportevenement dat McBride in België sponsort en door het huidige succes zijn we hoopvol om dit verder te realiseren.

(SK) Gebeurt er een heel actieve oproep tot deelname aan deze wedstrijd binnen het bedrijf?

(DV) Nee hoor, want tenslotte moeten werknemers zich vrijwillig geroepen voelen om hun loopschoenen aan te trekken. Het zijn natuurlijk vooral de jongere collega's die zich laten bekoren. Maar van de 1200 werknemers van McBride in België, schrijven

zich uiteindelijk maar een 40-tal in. Dit is dus beperkt, maar toch wordt er meer en meer over gesproken. De wedstrijd creëert intern toch een teamgeest, de een steekt als het ware de ander aan om deel te nemen. Een gevolg is ook dat zich elk jaar weer nieuwe werknemers inschrijven voor een 'Start to run'-initiatie en sommigen van hen kunnen tot de halve marathon doorzetten. Als lid van een team zie je dit zeker als een succes, want je werkt

liefst met fitte en gezonde mensen. Er ontstaat ook een zekere interne competitie door deze wedstrijd, al blijft dit nog beperkt. Met ons deelnemersaantal doen we sowieso mee aan het ploegenklassement, al missen we daar echte toppers om hoog te eindigen. Maar dat is ook geen echte ambitie.

Hopelijk kunnen we als bedrijf via de McBride-Run toch een stimulans zijn om te sporten.